

375. Uram, ó, add

Mikael Nyberg
(1871–1940)

U - ram, ó, add, ha ván - dor - u - tam

Majd vé - get ér itt e bo - rú - ban,

El - ér - jek hoz - zád, S Te fé - nyes

or - cád Hadd lás - sam én!

2. Ó, lásd Uram, a szívem, lelkem Feléd sóhajt nagy vággyal
telten, S a gyötrelemtől Fájón kiperdül A könnyem is!

3. Nézd, minden elhagy, üdvösségem Te vagy csupán a földön s
égen. Sebem Te látod, Könnyem szivárogo, S Te számolod.

4. El nem bocsátlak, e világon Egyébre semmire se' vágyom,
Csak áldj meg engem, Csak elepednem Ne hagyj, Uram!

5. Segíts az utamon erőddel, S a bűneim mind, mind töröld el! Ó,
végy föl engem, S vígy az öledben Az ég felé!

6. Ott álljunk üdvbe öltözötten, Én és szeretteim köröttem!
Uram, tehozzád, Hol fénylik orcád, Vágyódom én!

Wilhelmi Malmivaara (1854–1922) – Podmaniczky Pál
(1885–1949)